

Súd: Okresný súd Banská Bystrica
Spisová značka: 13C/278/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6115213948
Dátum vydania rozhodnutia: 26. 05. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Gabriel Slobodník
ECLI: ECLI:SK:OSBB:2016:6115213948.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Banská Bystrica v konaní pred sudcom JUDr. Gabrielom Slobodníkom v právnej veci navrhovateľa CRIF - Slovak Credit Bureau, s.r.o., so sídlom Malý trh 2/A, 811 08 Bratislava, IČO: 35 886 013, v konaní zastúpeného Havel, Holásek & Partners s.r.o., advokátska kancelária, so sídlom Mlynské Nivy 49, 821 09 Bratislava, IČO: 36 856 584, proti odporcom 1/ I. C., T. XX. XX. XXXX, H. Ľ. Č.. XX, Š.. B.Č. G., 2/ I.. H. C., T. XX. XX. XXXX, H. G. X. XX, XXX XX T., št. občanovi SR, o zaplatenie 1 054,38 Eur s príslušenstvom, takto

rozhodol:

Súd návrh navrhovateľa **z a m i e t a**.

Súd odporcom v 1/ a 2/ rade náhradu trov konania **n e p r i z n á v a**.

o d ô v o d n e n i e :

Navrhovateľ sa návrhom doručeným súdu dňa 02. 07. 2015, doplneným dňa 10. 12. 2015, domáhal voči odporcom 1/, 2/ zaplatenia sumy 1 219,04 Eur spolu so zmluvným úrokom vo výške 7,80 % ročne zo sumy 1 054,38 Eur od 28. 03. 2014 do zaplatenia, úrokom z omeškania vo výške 8,25 % ročne zo sumy 1 054,38 Eur od 28. 03. 2014 do zaplatenia a náhrady trov konania s tým, že splnením povinnosti jedným z odporcov zaniká v rozsahu tohto plnenia povinnosť druhého odporcu.

Návrh odôvodnil tým, že odporkyňa 1/ uzatvorila dňa XX. XX. XXXX so spoločnosťou Slovenská sporiteľňa, a.s., Tomášikova 48, 832 37 Bratislava, IČO: 00 151 653 (ďalej „právny predchodca navrhovateľa“) Zmluvu č. XXXXXXXXXXXX (ďalej „zmluva“), ktorej súčasťou sú Všeobecné obchodné podmienky a Sadzobník poplatkov. Na základe zmluvy právny predchodca navrhovateľa poskytol odporkyni 1/ úver vo výške 1 659,70 Eur s konečnou splatnosťou dňa 20. 01. 2013. Výška úrokovej sadzby ako odplaty za poskytnutý úver bola dohodnutá vo výške 7,80 % ročne, pričom bola premenlivá do konečnej splatnosti úveru. Právny predchodca navrhovateľa uzatvoril dňa XX. XX. XXXX s odporcom 2/ dohodu o ručení, na základe ktorej sa neodvolateľne zaviazal uhradiť Slovenskej sporiteľni, a.s. všetky pohľadávky definované v dohode, ktoré vzniknú ak si odporkyňa 1/ nebude riadne a včas plniť svoje splatné záväzky. Odporkyňa 1/ využila možnosť čerpať úver, avšak podmienky jeho splácania riadne nedodrжала a dostala sa do omeškania so splácaním. Právnemu predchodcovi navrhovateľa tak vznikla pohľadávka voči odporcom v celkovej výške 1 219,04 Eur, z toho istina 1 054,38 Eur, vyčíslený úrok do dňa postúpenia pohľadávky vo výške 164,66 Eur. Navrhovateľ ďalej uviedol, že predmetnú pohľadávku zo zmluvy, jej príslušenstvo a všetky práva s ňou spojené na neho prešli na základe zmluvy o postúpení pohľadávok č. XXXX/XXXX/CE uzatvorenej so Slovenskou sporiteľňou, a.s. dňa 27. 03. 2014. Navrhovateľ oznámil postúpenie pohľadávky odporcom oznámením zo dňa 01. 04. 2014, ktorým ich zároveň vyzval na okamžitú úhradu pohľadávky.

Odporcovia pohľadávku navrhovateľa nijakým spôsobom nespochybňovali, požiadali o možnosť splácať ju v splátkach. Vo svojej výpovedi uviedli, že si náhradu trov konania neuplatňujú.

Navrhovateľ podrobne špecifikoval žalovanú sumu v podaní zo dňa 04. 12. 2015 s prehľadom úhrad odporkyne 1/ v celkovej výške 2 355,92 Eur a predložil výpis z účtu odporkyne 1/.

Na výzvu súdu, aby relevantným listinným dôkazom preukázal splnenie zákonných podmienok platného postúpenia pohľadávky z právneho predchodcu navrhovateľa (banky) na navrhovateľa v zmysle § 92 ods. 8 zákona o bankách oznámil, že nemá možnosť preukázať doručenie výzvy na úhradu dlhu odporcovi, ako ani inej písomnosti, ktorou Slovenská sporiteľňa, a.s. uplatnila nárok na úhradu pohľadávky, nakoľko ich zasiela bez doručeníek. Navrhovateľ zastáva názor, že z umiestnenia a obsahu § 92 v zákone o bankách a jeho jednotlivých odsekoch je zrejmé, že jeho účelom je ochrana bankového tajomstva. Neupravuje teda možnosť postúpenia pohľadávky bankou, ale práve možnosť vyzradiť bankové tajomstvo pri postúpení pohľadávky bankou, ktoré zákon explicitne predpokladá (v tejto súvislosti poukázal na názor doc. JUDr. Kristiána Csacha, PhD. LL.M publikovanom v časopise Súkromné právo č. 1/2015) a teda zaslanie písomnej výzvy banky dlžníkovi v zmysle § 92 ods. 8 zákona o bankách podľa navrhovateľa nie je predpokladom postúpenia pohľadávky, ale ochrany bankového tajomstva. Podľa názoru navrhovateľa je ustanovenie § 92 ods. 8 zákona o bankách dispozitívne, od ktorého sa zmluvné strany môžu odchýliť, pričom ak existuje súhlas klienta (odporcu) s postúpením pohľadávky, predmetné ustanovenie sa na zmluvný vzťah neaplikuje. V danom prípade odporca s postúpením pohľadávky súhlasil, čo je zrejmé z článku 19.16 VOP.

Súd vykonal dokazovanie výsluchom odporcov a právneho zástupcu navrhovateľa, oboznámením sa s predloženými listinami, najmä zmluvy o splátkovom úvere č. XXXXXXXXXXXX zo dňa XX. XX. XXXX, dohodou o ručení, všeobecnými obchodnými podmienkami, oznámením o postúpení pohľadávky zo dňa 01. 04. 2014, čiastočnou prílohou č. 1 k zmluve o postúpení pohľadávok (č.l. 26 - 29), výpisom z účtu (č.l. 73 - 88), sadzovníkom poplatkov a náhrad platným od 01. 11. 2015, od 01. 07. 2006, od 01. 10. 2010, písomnými vyjadreniami právneho zástupcu navrhovateľa a odporcov a zistil tento skutkový stav:

Dňa XX. XX. XXXX došlo k uzatvoreniu zmluvy o splátkovom úvere č. XXXXXXXXXXXX v zmysle § 497 až § 507 Obchodného zákonníka medzi právnym predchodcom navrhovateľa (Slovenská sporiteľňa, a.s.) ako veriteľom a odporkyňou 1/ - dlžníkom. Predmetom zmluvy bolo poskytnutie splátkového úveru vo výške 50 000,- Sk (1 659,70 Eur) s premenlivou úrokovou sadzbou 7,80 % ročne v deň podpisu zmluvy, výškou mesačných splátok 370,- Sk od 20. 10. 2004 do 19. 09. 2005, 390,- Sk od 20. 09. 2005 do 19. 09. 2008, 1 150,- Sk od 20. 09. 2008 do 20. 01. 2013 splatných k 20. dňu v mesiaci, so splatnosťou prvej splátky dňa 20. 10. 2004 a konečnou splatnosťou úveru dňa 20. 01. 2013, pri RPMN 9,52 %. Súčasťou zmluvy je vyhlásenie dlžníka, že sa oboznámil so Všeobecnými obchodnými podmienkami veriteľa (ďalej VOP), súhlasí s nimi a zaväzuje sa ich dodržiavať.

Podľa čl. 19.16 VOP klient výslovne súhlasí s tým, že banka je oprávnená kedykoľvek postúpiť akékoľvek svoje pohľadávky, a to bez ohľadu na to, či sú budúce alebo súčasné, podmienené alebo nepodmienené, bez ohľadu na právny vzťah, z ktorého vyplývajú, ako aj bez ohľadu na to, či banka vzniesla v súvislosti s takouto pohľadávkou akúkoľvek požiadavku, alebo nie voči klientovi na tretiu osobu, alebo previesť svoje záväzky na tretiu osobu. Klient je oprávnený postúpiť svoje pohľadávky voči banke alebo previesť svoje záväzky voči nej na tretiu osobu výlučne s predchádzajúcim písomným súhlasom banky.

Z výpisu účtu (č.l. 73 -88) vyplýva, že odporkyňa 1/ bol poskytnutý úver vo výške 50 000,- Sk (1 659,70 Eur) dňa 28. 09. 2004, tento spočiatku splácala, posledná úhrada je zo dňa 13. 02. 2013, pričom platby boli v zmysle čl. III bod 7 zmluvy započítavané na splatné poplatky a náklady súvisiace s úverom, úroky z omeškania, úroky a na istinu. Celkom odporkyňa 1/ uhradila 2 355,92 Eur.

Dňa XX.XX. XXXX bola medzi Slovenská sporiteľňa, a.s. ako veriteľom a odporcom 2/ ako ručiteľom uzatvorená Dohoda o ručení, v ktorej ručiteľ vyhlásil, že uspokojí pohľadávku veriteľa z úverovej zmluvy, na základe ktorej veriteľ poskytol dlžníkovi úver a ktorú tvorí istina 50 000,- Sk s príslušenstvom v prípade, ak dlžník neuhradí veriteľovi pohľadávku riadne a včas, a to aj bez doručenia výzvy na plnenie dlžníkovi.

Listom zo dňa 01. 04. 2014 Slovenská sporiteľňa, a.s. ako postupca oznámila odporcom 1/, 2/, že postúpila na základe Zmluvy o postúpení pohľadávok č. 0346/2014/CE uzatvorenej dňa 27. 03. 2014 s navrhovateľom ako postupníkom, pohľadávku zo zmluvy č. XXXXXXXXXX (spotrebný úver na čokolívek pre vysokoškolákov) vo výške 1 219,04 Eur s príslušenstvom. Doručenie tohto oznámenia odporcom súd nemal preukázané. Z prílohy č. 1 k predmetnej zmluve o postúpení pohľadávok vyplýva splatnosť úveru dňa 20. 01. 2013 (termín konečnej splatnosti úveru), omeškanie ku dňu postúpenia pohľadávky v trvaní 430 dní, dátum poslednej úhrady dňa 13. 02. 2013 a výška pohľadávky ku dňu 27. 03. 2014 vo výške 1 219,04 Eur, z toho istina 1 054,38 Eur, úroky 164,66 Eur. Na úhradu dlhu navrhovateľ vyzval odporkyňu 1/ listom zo dňa 10. 09. 2014 a zo dňa 01. 12. 2014.

Podľa § 497 zákona č. 513/1991 Zb. Obchodný zákonník v znení neskorších predpisov zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

Podľa § 23a ods. 1, 2 zákona č. 634/1992 Zb. o ochrane spotrebiteľa v znení účinnom v čase uzatvorenia zmluvy, typovou zmluvou sa podľa tohto zákona rozumie zmluva, ktorá sa má uzavrieť vo viacerých prípadoch, ak je obvyklé, že spotrebiteľ obsah zmluvy podstatným spôsobom neovplyvňuje. Typová zmluva nesmie obsahovať

a) neprimerané podmienky, ktoré na škodu spotrebiteľa zakladajú nápadný nepomer medzi právami a povinnosťami zmluvných strán, najmä

1. podmienky, ktoré viažu predaj výrobku alebo poskytnutie služby na odobratie iného výrobku alebo na prevzatie inej služby,

2. podmienky, ktorými sa podmieňuje predaj výrobku alebo poskytnutie služby požiadavkou, aby spotrebiteľ zabezpečil pre predávajúceho ďalšieho spotrebiteľa, ktorý s ním uzavrie rovnakú alebo podobnú zmluvu;

b) podmienky, ktoré sú v rozpore s dobrými mravmi.

Podľa § 879j Občianskeho zákonníka ustanoveniami tohto zákona sa spravujú aj právne vzťahy vzniknuté pred 1. januárom 2008; vznik týchto právnych vzťahov, ako aj nároky z nich vzniknuté pred 1. januárom 2008 sa však posudzujú podľa doterajších predpisov.

Podľa § 52 ods. 1 OZ v znení účinnom od 01. 01. 2008, spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom.

Podľa § 52 ods. 2 OZ ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné. Na všetky právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, sa vždy prednostne použijú ustanovenia Občianskeho zákonníka, aj keď by sa inak mali použiť normy obchodného práva.

Podľa § 53 ods. 1 OZ v znení účinnom v čase uzatvorenia zmluvy, spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len "neprijateľná podmienka").

Podľa § 53 ods. 4 OZ (v znení účinnom v čase uzatvorenia zmluvy) neprijateľné podmienky upravené v spotrebiteľských zmluvách sú neplatné.

Podľa § 54 ods. 1, 2 OZ v znení účinnom v čase uzatvorenia zmluvy, zmluvné podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou sa nemôžu odchýliť od tohto zákona v neprospech spotrebiteľa. Spotrebiteľ sa najmä nemôže vopred vzdať svojich práv, ktoré mu tento zákon priznáva, alebo si inak zhoršiť svoje zmluvné postavenie. V pochybnostiach o obsahu spotrebiteľských zmlúv platí výklad, ktorý je pre spotrebiteľa priaznivejší.

Podľa § 25 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z. z. spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov, právne vzťahy, ktoré vznikli pred 11. júnom 2010 na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere, sa spravujú podľa doterajších predpisov, ak tento

zákon v odseku 2 neustanovuje inak. Zmluva o splátkovom úvere je z 27. 09. 2004, preto sa aplikuje zákon 258/2001 Z.z. v znení účinnom do 30. 06. 2006.

Podľa § 2 zákona č. 258/2001 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o zmene a doplnení zákona Slovenskej národnej rady č. 71/1986 Zb. o Slovenskej obchodnej inšpekcii v znení účinnom do 30. 06. 2006, na účely tohto zákona sa rozumie:

- a) spotrebiteľským úverom dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme odloženej platby, pôžičky alebo v inej právnej forme,
- b) zmluvou o spotrebiteľskom úvere zmluva, ktorou sa veriteľ zaväzuje poskytnúť spotrebiteľovi spotrebiteľský úver a spotrebiteľ sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a uhradiť celkové náklady spojené so spotrebiteľským úverom,

Podľa § 4 ods. 1 zákona č. 258/2001 Z. z. v znení účinnom do 30. 06. 2006, zmluva o spotrebiteľskom úvere musí mať písomnú formu, inak je neplatná. Podľa § 4 ods. 2 písm. a) tohto zákona, zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí obsahuje najmä sumu, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov; ak je to možné, treba uviesť aj súčet týchto platieb s upozornením na možnosť účtovania kompenzácie ušlých výnosov, ak veriteľ chce túto možnosť využiť.

Podľa § 524 ods. 1, 2 OZ, veriteľ môže svoju pohľadávku aj bez súhlasu dlžníka postúpiť písomnou zmluvou inému. S postúpenou pohľadávkou prechádza aj jej príslušenstvo a všetky práva s ňou spojené.

Podľa § 526 ods. 1, 2 OZ postúpenie pohľadávky je povinný postupca bez zbytočného odkladu oznámiť dlžníkovi. Dokiaľ postúpenie pohľadávky nie je oznámené dlžníkovi alebo dokiaľ postupník postúpenie pohľadávky dlžníkovi nepreukáže, zbaví sa dlžník záväzku plnením postupcovi. Ak postúpenie pohľadávky oznámi dlžníkovi postupca, nie je dlžník oprávnený sa dožadovať preukázania zmluvy o postúpení.

Podľa § 92 ods. 8 zákona č. 483/2001 Z. z. o bankách, ak je napriek písomnej výzve banky alebo pobočky zahraničnej banky jej klient nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní v omeškaní so splnením čo len časti svojho peňažného záväzku voči banke alebo pobočke zahraničnej banky, môže banka alebo pobočka zahraničnej banky svoju pohľadávku zodpovedajúcu tomuto peňažnému záväzku postúpiť písomnou zmluvou inej osobe, a to aj osobe, ktorá nie je bankou (ďalej len "postupník"), aj bez súhlasu klienta. Toto právo banka alebo pobočka zahraničnej banky nemôže uplatniť, ak klient ešte pred postúpením pohľadávky uhradil banke alebo pobočke zahraničnej banky omeškaný peňažný záväzok v celom rozsahu vrátane jeho príslušenstva; to neplatí, ak súčet všetkých omeškaní klienta so splnením čo len časti toho istého peňažného záväzku voči banke alebo pobočke zahraničnej banky presiahol jeden rok.

Podľa § 39 OZ neplatný je právny úkon, ktorý svojím obsahom alebo účelom odporuje zákonu alebo ho obchádza alebo sa prieči dobrým mravom.

Podľa § 546 ods. 1 OZ, dohodou účastníkov možno zabezpečiť pohľadávku ručením. Ručenie vzniká písomným vyhlásením, ktorým ručiteľ berie na seba voči veriteľovi povinnosť, že pohľadávku uspokojí, ak ju neuspokojí dlžník.

Podľa § 548 ods. 1 OZ, ručiteľ je povinný dlh splniť, ak ho nesplnil dlžník, hoci ho na to veriteľ písomne vyzval.

Podľa § 566 ods. 2 OZ pri čiastočnom plnení peňažného dlhu sa plnenie dlžníka započítava najprv na istinu a potom na úroky, ak dlžník neurčí inak.

Na základe vykonaného dokazovania dospel súd k záveru, že návrh nie je dôvodný, preto ho v celom rozsahu zamietol.

Z vykonaného dokazovania mal súd preukázané, že medzi právnym predchodcom navrhovateľa (Slovenská sporiteľňa, a.s.) ako veriteľom a odporkyňou 1/ ako dlžníkom bola dňa 20. 09. 2004 uzatvorená Zmluva o splátkovom úvere č. 0303316897 v zmysle § 497 Obchodného zákonníka, na základe ktorej právny predchodca navrhovateľa poskytol odporkyňi 1/ úver vo výške 50 000,- Sk

(1659,70 Eur) s premenlivou úrokovou sadzbou 7,80 % ročne v deň podpisu zmluvy, RPMN 9,52 % a odporkyňa 1/ sa úver zaviazala vrátiť v mesačných splátkach splatných k 20. dňu v mesiaci vo výške dohodnutej v zmluve, so splatnosťou prvej splátky dňa 20. 10. 2004 a konečnou splatnosťou úveru dňa 20. 01. 2013. Ide o tzv. typovú zmluvu v zmysle § 23a zákona č. 634/1992 Zb. o ochrane spotrebiteľa, ktorá nesmie obsahovať neprímerané podmienky v neprospech spotrebiteľa. Na predmetnú zmluvu sa zároveň vzťahuje Občiansky zákonník v zmysle § 52 ods. 2 veta tretia OZ, a zákon č. 258/2001 Z. z. v znení účinnom v čase jej uzatvorenia. Súd preskúmaním zmluvy zistil, že neobsahuje náležitosť v zmysle § 4 ods. 2 písm. a/ zákona č. 258/2001 Z. z. v znení účinnom do 30. 06 2006, t.j. sumu, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov (zákon vyžaduje rozlíšenie sumy mesačnej splátky na jednotlivé zložky), čo však nespôsobuje, že by mal byť úver bezúročný a bez poplatkov. V konaní nebolo sporné, že na základe zmluvy o splátkovom úvere zo dňa 20. 09. 2004 právny predchodca navrhovateľa poskytol odporkyni 1/ úver vo výške 50 000,- Sk dňa 28. 09. 2004, pričom pohľadávka z predmetnej zmluvy bola zabezpečená dohodou o ručení uzatvorenou dňa 20. 09. 2004 medzi právnym predchodcom navrhovateľa a odporcom 2/ ako ručiteľom. Taktiež nebolo sporné, že úver nebol splácaný riadne a včas, pričom k predčasnému zosplatneniu úveru nedošlo a teda v celom rozsahu sa stal splatným ku dňu jeho konečnej splatnosti podľa zmluvy, t.j. dňa 20. 01. 2013, čo vyplýva aj z prílohy č. 1 k zmluve o postúpení pohľadávok č. XXXX/XXXX/CE zo dňa 27. 03. 2014. Odporkyňa 1/ celkom uhradila sumu 2 355,92 Eur započítanú v rozpore s § 566 ods. 2 OZ najprv na príslušenstvo, potom na istinu, čo je neprijateľné aj keby to bolo zmluvnými stranami dohodnuté pre rozpor so zákonom (§ 39 OZ).

Čo sa týka nároku voči odporcovi 2/, ručiteľský záväzok je vedľajším záväzkom vo vzťahu k hlavnému záväzku, ktorý vo vzťahu k hlavnému záväzku plní funkciu zabezpečovaciu (pre veriteľa zabezpečuje jeho nárok voči dlžníkovi). Práva a povinnosti vyplývajúce z ručiteľského záväzku sa nemôžu spravovať iným právnym režimom než hlavný záväzok. Ak teda hlavný záväzkový vzťah je spotrebiteľský, rovnakú povahu má aj vzťah medzi ručiteľom a veriteľom. Súčasná judikatúra opakovane konštatovala, že pre posúdenie vzťahu odporcov 1/, 2/ v postavení dlžníka - spotrebiteľa a ručiteľa je rozhodujúci režim občianskeho práva, nie obchodného práva, a to v zmysle § 52 ods. 2 veta tretia OZ.

Vzhľadom k tomu, že v konaní sa navrhovateľ ako postupník domáha voči odporcom zaplata pohľadávky, ktorú mal nadobudnúť na základe Zmluvy o postúpení pohľadávok zo dňa 27. 03. 2014 od postupcu Slovenská sporiteľňa, a.s. - banky, súd skúmal, či je daná aktívna vecná legitímácia navrhovateľa. Navrhovateľ má za to, že ustanovenie § 92 ods. 8 zákona o bankách nemožno spájať s aktívnou legitímáciou navrhovateľa ako postupníka pohľadávky. Účelom predmetného ustanovenia je úprava výnimiek z bankového tajomstva a nehovorí o podmienkach platnosti postúpenia pohľadávok, ale iba o podmienkach, za splnenia ktorých nedochádza k porušeniu bankového tajomstva. Doručenie písomnej výzvy banky dlžníkovi v zmysle § 92 ods. 8 zákona o bankách nie je podľa navrhovateľa podmienkou pre platné postúpenie pohľadávky a teda ak banka pred postúpením pohľadávky písomne nevyzvala dlžníka na plnenie, nemá to vplyv na platnosť postúpenia pohľadávky v zmysle § 524 OZ. S uvedenými názormi navrhovateľa sa súd nestotožňuje. Postúpenie pohľadávky (cesia) je všeobecne upravené v § 524 OZ. Súdny opakovaním vyslovili názor, že pri tzv. bankových úveroch, kde postupcom pohľadávky je banka alebo pobočka zahraničnej banky na tretiu osobu, je ustanovenie § 92 ods. 8 zákona č. 483/2001 Z.z. o bankách vo vzťahu k ustanoveniu § 524 OZ právnou normou lex specialis, ktorá sa uplatní prednostne a stanovuje zákonné podmienky platného postúpenia pohľadávky banky na tretiu osobu, ktorá nie je bankou, pričom vyžaduje ich súčasne splnenie a to: 1/ klient nesplnil riadne a včas, čo i len časť svojho splatného záväzku voči banke, 2/ omeškanie klienta trvá nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní, 3/ na zaplata omeškanej časti peňažného záväzku bol klient písomne vyzvaný (viď napr. uznesenie Krajského súdu Banská Bystrica sp. zn. 15Co/511/2015 zo dňa 09. 12. 2015) Navrhovateľ ani na výzvu súdu nepredložil písomnú výzvu banky adresovanú odporcom na zaplata omeškanej časti peňažného záväzku (v tomto prípade žalovanej sumy, keďže úver sa stal v celom rozsahu splatným uplynutím termínu konečnej splatnosti úveru dňa 20. 01. 2013) pred postúpením, ani nepredložil doklad o jej odoslaní resp. doručení odporcom, t.j. v tomto smere neuniesol dôkazné bremeno. V danom prípade preukázanie zaslania, resp. doručenia písomnosti, z ktorej navrhovateľ odvodzuje pre seba priaznivé účinky je práve na tomto navrhovateľovi. Keďže navrhovateľ nepreukázal odoslanie písomnej výzvy banky odporcom, ani že by sa takáto listina do dispozičnej sféry odporcov dostala, súd dospel k záveru, že táto podmienka (klient bol na zaplata omeškanej časti záväzku písomne vyzvaný) nevyhnutná pre platné postúpenie pohľadávky bankou splnená nebola (viď rozsudok Krajského súdu Prešov sp. zn. 4Co/145/2014 zo dňa 11. 03. 2015). Nakoľko zákon o bankách vyžaduje pre platné postúpenie pohľadávky banky na tretiu osobu kumulatívne splnenie podmienok v zmysle § 92 ods.

8, nepreukázaním jednej z týchto podmienok nemohlo dôjsť k platnému postúpeniu pohľadávky na navrhovateľa pre rozpor so zákonom v zmysle § 39 OZ. Na uvedenom závere nič nemení fakt, že podľa čl. 19.16 VOP „klient výslovne súhlasí s tým, že banka je oprávnená kedykoľvek postúpiť akékoľvek svoje pohľadávky, a to bez ohľadu na to, či sú budúce alebo súčasné, podmienené alebo nepodmienené, bez ohľadu na právny vzťah, z ktorého vyplývajú, ako aj bez ohľadu na to, či banka vzniesla v súvislosti s takouto pohľadávkou akúkoľvek požiadavku, alebo nie voči klientovi na tretiu osobu, alebo previesť svoje záväzky na tretiu osobu“. Všeobecné obchodné podmienky boli vopred pripravené právnym predchodcom navrhovateľa, neboli s odporkyňou 1/ individuálne dohodnuté (navrhovateľ nepreukázal opak). Takáto podmienka umožňujúca banke postúpiť pohľadávku voči spotrebiteľovi kedykoľvek, teda aj bez predošlej písomnej výzvy v zmysle § 92 ods. 8 zákona o bankách, je jednoznačne v neprospech spotrebiteľa ako slabšej zmluvnej strany, ktorá v rozpore s § 53 ods. 1 OZ zhoršuje jeho zmluvné postavenie a teda neplatná v zmysle § 53 ods. 4 OZ v znení účinnom v čase uzatvorenia zmluvy.

Z vyššie uvedených dôvodov súd návrh zamietol z dôvodu nedostatku aktívnej vecnej legitímácie navrhovateľa bez toho, aby sa bližšie zaoberal dôvodnosťou nároku ako takého. Pokiaľ si navrhovateľ uplatnil zmluvný úrok 7,80 % ročne aj po termíne konečnej splatnosti úveru, t.j. po 20. 01. 2013 do zaplatenia, v tejto časti by návrh nebol dôvodný aj v prípade preukázania aktívnej vecnej legitímácie. Súdny opakovane vyslovili názor, že veriteľovi patria zmluvné úroky iba do splatnosti úveru, nakoľko po splatnosti úveru je dlžník v omeškaní a musí platiť úroky z omeškania, nie však už zmluvné (dohodnuté) úroky. Uvedený záver vyplýva z podstaty zmluvného úroku, ktorý je odplatom za užívanie finančných prostriedkov, ktoré sa poskytujú veriteľovi do doby splatnosti (viď napr. rozsudok Krajského súdu Banská Bystrica sp. zn. 16Co/385/2015 zo dňa 25. 02. 2016, Krajského súdu Žilina sp. zn. 5Co/165/2013 z 19. 11. 2013, Krajského súdu Prešov sp. zn. 1Co/30/2012 z 30. 05. 2012, Krajského súdu Žilina sp. zn. 5Co/567/2013 z 25. 02. 2014). Na uvedenom nič nemení ani prípadná dohoda zmluvných strán, pretože takéto zmluvné dojednanie by bolo pre rozpor so zákonom absolútne neplatné v zmysle § 39 OZ.

O trovách konania súd rozhodoval podľa § 142 ods. 1 O.s.p. v spojení s § 151 ods. 1 O.s.p. tak, že nakoľko si v konaní úspešní odporcovia náhradu trov konania neuplatnili, súd im náhradu trov nepriznal.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu je prípustné podať odvolanie v lehote do 15 dní odo dňa jeho doručenia, písomne vo vyhotovení trojmo na Okresný súd Banská Bystrica.

V odvolaní musí byť uvedený, kto ho robí, ktorému súdu je určené, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, ktorej veci sa týka, v akom rozsahu ho napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup okresného súdu považuje za nesprávny, čoho sa odvolateľ domáha (ako má odvolací súd rozhodnúť), uviesť dátum a podpis. Odvolanie treba predložiť v troch rovnopisoch, inak súd zhotoví na trovy odvolateľa.

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že:

- a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1 O.s.p.,
- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy,
- d) súd prvého stupňa dospel k nesprávnym skutkovým zisteniam na základe vykonaných dôkazov,
- e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a - sa týkajú podmienok konania, vecnej príslušnosti súdu, vylúčenia sudcu, v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci samej, odvolateľ nebol poučený podľa § 120 ods. 4 O.s.p., odvolateľ bez svojej viny nemohol predložiť alebo označiť dôkazy do rozhodnutia súdu prvého stupňa),
- f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľný rozsudok, môže oprávnený podať návrh na výkon exekúcie podľa zákona 233/1995 Z. z. a noviel - Exekučný poriadok.